

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cap. 13. Propositio decimatertia elucidatur, eiusque manifestus sensus ex
communi doctrina comprobatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

122

Ex quibus omnibus satis superque constat, perfectionem hanc, quam in hac propositione assignat pro viris perfectis Mysticus noster Doctor similem innocentiam, quo ad ordinationem, & quietem passionum, & quasi cessationem contradictionis portionis inferioris ad superiorem, hanc inquam perfectionem assignari etiam communiter à SS. Patribus Ecclesiæ Doctoribus, in qua proinde doctrina nulla offensionis iusta occasio esse potuit, quia reuera iuxta legitimum eius sensum à nobis supra explicatam, quem ipsamet propositio aperte declarat, verissima est, de qua iterum redibit sermo, magisque confirmabitur infra cap. 14. in elucidatione 14. propositionis.

C A P V T XIII.

PROPOSITIO DECIMATERTIA ELUCIDATUR, eiusque manifestus sensus ex communi doctrina comprobatur.

DECIMATERTIA propositio habetur in libro qui inscribitur *Flamma amoris viua*, Cant. 1. vers. 1. vbi loquens de actibus amoris, quos exercet anima in illa sublimi transformatione, quam in altissima contemplatione cum Deo habet, sic loquitur.

Vnde actus isti amoris, immensi sunt valoris, plusque eorum vno promeretur anima, quam aliis multis, quos sine transformatione ista elicerat.

Propositio hæc adeo est manifestè vera, & Theologorum doctrinæ conformis, ut mirum sit potuisse aliquem in Theologia etiam scholastica mediocriter versatum in illa offendere; & ideo non est cur in eius elucidatione immoremur, sed solum recollere oportebit communem, & certam doctrinam Theologorum cum D. Thom. 2. 2. quæst. 24. artic. 6. vbi tanquam certissimum ab omnibus statuitur, meritum essentialis præmij, eo magis crescere, quo actus charitatis fuerit intensior, imò valde probabile est actus remissos, vel nullum essentialis præmij, vel saltem non statim exhibendum mereri, sed huiusmodi præmij solis actibus feruentioribus habitu præexistenti deberi, ut communiter ibidem tenent discipuli D. Thomæ, in quo tamen modo vim non facimus, quia ad veritatem huius propositionis necessarium non est, sed sufficit quod feruentissimus, ac intensissimus actus charitatis, superet in valore meritorio plures alios actus remissos, quod à nullo Theologo negatur, nihilque amplius asserit Mysticus noster Doctor in hac propositione, in quidem expressè affirmat actus charitatis, seu amoris, exercitos in illa sublimi transformatione contemplationis, esse pretiosissimos, utpotè feruentissimos, & intensissimos; plures verò alios extra illam transformationem exercitos, esse respectu illorum remissos, atque adeo multo minoris meriti.

Que

Quæ doctrina amplius confirmatur ex præstantia contemplationis supra cætera omnia, propterea namque Christus Dominus, Luca 10. de contemplatione loquens dixit: *Porro vnum est necessarium, Maria optimam partem elegit.* At vero Marthæ in alijs operibus vitæ actiue valde excellentibus occupatæ, cuiusmodi erat hospitium Christi, dixit: *Martha Martha sollicita es, & turbata erga plurima.* Vbi vnicum opus contemplationis Mariæ prætulit multis operibus valde excellentibus in quibus exercebatur Martha, quod bene notauit D. Thomas super illum locum ibi: *Præponitur vnum multis, & Gregor. 6. Moral. cap. 28. ibi: Martha cura non reprehenditur, Maria vero laudatur, quia magna sunt actiua vitæ merita, sed contemplatiua posteriora.* Et D. Ambros. lib. 7. in Lucam: *Agat id sicut Mariam, desiderium sapientiæ, hoc enim maius, hoc perfectius opus, nec ministerij cura à cognitione verbi celestis auertat, nec Martha tamen in bono ministerio reprehenditur sed Maria, quod meliorem partem sibi elegerit, antefertur, &c.*

Accedit Taulerus serm. Dominicæ 16. post Trinitatem, vbiloquens de contemplatione, sic inquit: *Longe enim hoc pleraque externa instituta excellit, istque plane sanctissima occupatio ab ipso Spiritu sancto instituta.*

Præterea Albertus Magnus lib. 5. de adhærendo Deo, loquens de studio contemplationis, illud præfert multis alijs bonis operibus per hæc verba: *Qua propter si incipis te nudare, & purificare à phantasmatibus, & imaginibus, & simplicare, & tranquillare fiducialiter in Domino Deo tuo cor tuum, & mentem tuam, vt haurias, & sentias fructum beneplaciti diuini in omnibus interioribus tuis, & per bonam voluntatem sis Deo vnitus in intellectu, sufficit tibi hoc pro bono studio, & lectione sacra Scriptura, &c.*

Consentit Venerabilis Fr. Ildephontus de Orezco in monte contemplationis fol. 136. pag. 1. sic inquitens: *imo pluri videtur estimari & valere vna hora impensa in hoc tam perfecto exercitio, quam multa alia in contemplatione aliarum rerum &c.* Quam etiam doctrinam approbat, & tuetur in proprijs terminis huius propositionis Magister Fr. Basilius Legionensis in Defensorio sæpe citato propositione 28.

Ex quibus omnibus patet, nullam rationabilem suspicionem posse de veritate huius propositionis suboriri, quin potius doctrinam omninò certam, & inter SS. Patres, & Theologos communem ac tritam continere. Vnde errores Illuminatorum asserentium eos, qui ad statum falsæ quietis, & otij, quod ipsi assignant, perueniunt, mereri sine vilo exercitio actum charitatis, nec iam deinceps indigere virtutum exercitio, aut alijs bonis operibus; prædicti inquam errores non

solum in propositione hac fundamentum non habent, imò

potius illi, & vniuersæ huius libri doctrinæ manife-

stè aduersantur, vt ex dictis satis

constat.